

tilligemed de dem underordnede mere specielle Regnskaber, som have bidraget til at frembringe Statsregnskabets Hovedresultat, nødvendigen maae afflottes paa samme Tid som dette, da Resultater, som ere fremkomne til forskjellige Tider, ikke kunne tælles sammen eller med Sandhed udgives som et samlet Resultat, der er fremkommet den 31te Marts.

3. At Beholdninger og Restancer af alle Slags Værdier samt ikke forfalden Tilgodehavende og Gjæld stilles i Spidsen af Regnskabet, respective paa Indtægts- eller Udgifts-siden, saaledes som disse samtlige Statens Activa og Passiva befaant sig ved den foregaaende Finantsperiodes Udløb, i Henhold til det da affluttede Regnskab med hele dets Detail og Legitimation.

At Finansloven ikke har optaget Conti for disse Anliggender, hidrører fra den vistnok fuldkommen correcte Tanke, blot at ville beskæftige sig med de i Finantsaaret selv forfaldne Indtægter og Udgifter. Denne Tanke fra Finanslovens Side er ikke og kan ikke være noget Forbud eller nogen Hindring for at optage dem i Regnskabet, ligesaa lidt som den i nyere finantsielle Love fremkomne Bestræbelse for at beskrive Finantsaarets Udgifter netop ved sammes individuelle Indtægter, ligesom om dette ikke baade var pbyssit umuligt, aldeles ligegyldigt og tillige i Strid med Forhandlinger og Vedtægt om den Kassebeholdning, som steds maa være tilstede for at tilfredsstille paaløbende Udgifter, er i Veien derfor.

At denne Overførelse skeer fra det ene Aars Regnskab til det andet, paa de dertil i Regnskabet indrettede hensigtsmæssige Conti, der ere ordnede og betegnede efter deres Natur og Forhold til hinanden indbyrdes og til de ved Finansloven oprettede Conti for Finantsaarets egne Anliggender, følger ikke alene deraf, at Statsstyrelsens gode Gang ikke alene paa den første Dag i det nye Finantsaar kræver Kundskab om det forløbne Finantsaars Efterladenskab og gjør Fordring paa sammes Benyttelse, men tillige deraf, at det kun er under den udtryffelige eller stiktiende Forudsætning af Overførelsen, at Decharge for Regnskabet bliver meddeelt.

Skal Finantsperiodens Tiemed opnaaes, nemlig at faae Kundskab, om Velstanden er gaaet frem eller tilbage, om Formuen er forøget eller aftagen, er det nødvendigt at kjende, med hvilken Formue og Gjæld Finantsperioden begyndte og endte, og det er Regnskabets Opgave at paavise og legitimere, hvorledes Differencen imellem begge Tidspunkter er opstaaet.

4. Efterat alle Activa og Passiva fra det foregaaende Finantsaar saaledes ere opførte i Regnskabet paa det nye Finantsaars første Dag, følger alle Aarets egne Indtægter og Udgifter i den Orden og under den Inddeling og Betegningsmaade, som Finansloven har angivet. Spørges da om den Regel eller det Særkjende, hvori den aldeles sikre og paalidelige Afgjørelse indeholdes, om en vis, hvillensomhelst Indtægt eller Udgift tilhører det givne Finantsaar, da er Reglen simpelthen den, at det, der forfalder i Aaret, altsaa er erigibelt, hører Aaret til. I Almindelighed medfører det ingen Vanskelighed at vide, om og naar en Indtægt eller Udgift forfalder, fordi begge have deres Oprindelse enten i Lov eller Contract, (Quasi-Contracter da medregnede). Loven eller Contracten har da bestemt Forfaldstiden, Contracten maa skee stiktiende, thi det følger af sig selv, at for et leiet Arbejde, en kjøbt Vare eller en paaført Skade forfalder Betalingen eller Erstatningen i samme Dieblit, som Arbejdet er præsteret, Varen leveret eller Skaden forarsaget. Det skal gjerne indrømmes, at Regnskabet i enkelte Tilfælde, skjøndt samme først aflægges i August Maaned, ikke er istand til med Nøjagtighed at kjende og i bestemte Tal at udtrykke enhver Forandring i Statsformuen, men man holder sig forvisset om, at naar alle Vedkommende tilstrækkelig instrueres og Instrueringerne overholdes og den nyere